

alle de andre ved Teatret staa udenfor og ikke faa en saadan Enkepension. Det er klart, at hvis man vilde give Tjenestemændene ved den ene Afdeling af Teatret Enkepension, maatte man uvægerligt ogsaa tage alle de andre med. Konsekvensen af det ærede Medlems Forslag maatte absolut blive, at man gav en Enkepensionslov for hele Teatrets Personale. Hvad det vil koste, skal jeg ikke komme ind paa, det har jeg ikke undersøgt, da jeg mener, Tanken er helt umulig; man maatte først have en Tjenestemandslønningslov, før man kunde faa en Enkepensionslov.

Det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo) og det ærede Medlem fra Bække (Søgaard) omtalte Højskolerne og ønskede stærkt en Forhøjelse af Tilskuddet til dem. Det ærede Medlem fra Esbjerg omtalte navnlig Elevtilskuddene og mente, at de blev ikke fordelt saaledes, som de burde fordeles efter den Ændring af Loven, som skete den 11. April i Aar. Jeg tror nu, det ærede Medlem ikke rigtig har tænkt paa, at denne Ændring er sket saa nylig, at Forhøjelsen ikke har virket endnu. Det ærede Medlem sad selv i Udvalget og ved derfor, at det var ret betydelige Tilskud. Man forøgede Understøttelseskassens Beløb fra 20 000 Kr. til 30 000 Kr. og Tilskuddet til Elever fra 350 000 Kr. til 620 000 Kr. Elevtilskuddet blev altsaa næsten fordoblet, og den første Anvisning kunde først ske den 12. Juni, altsaa i Terminen i Aar. Forøgelsen har derfor ikke kunnet virke endnu; det vil sikkert vise sig, naar de nye Bevillinger kommer frem, at Amtsraadene ogsaa vil være i Stand til at give meget højere Bevillinger end hidtil, hvor deres Tilskud var for smaa, fordi Statens Tilskud var for ringe.

Overfor det ærede Medlem fra Bække maa jeg sige, at jeg forbavses i højeste Grad over, at det ærede Medlem ikke synes at vide, at Loven er blevet revideret i dette Kalenderaar. Det ærede Medlem klager og henvender sig til mig med den Anmodning, om jeg dog ikke snart vil foreslaa en Revision af Højskoleloven. Den blev revideret den 11. April dette Aar. At det ærede Medlem ikke ved det, synes ogsaa at fremgaa af, at han senere i sin Tale siger, at Loven er revideret Gang paa Gang og saa nævner Aarstallene 1902, 1908 og 1913, men standser ved 1913. Saa bliver det ærede Medlem forvirret ved at se paa Finansloven, at Bevillingen stemmer ikke med Revisionen af 1913, og han forstaar ikke, hvordan det er gaaet

til, at man har forhøjet den paa Finansloven, men siger: Saa er der ganske vist kommet en Bevilling paa Finansloven. Det ærede Medlem skulde sætte sig lidt bedre ind i de Ting, han taler om. Jeg skal ikke opholde mig videre ved saadanne Smaating som dette, at det ærede Medlem, idet han opremser en hel Mængde Højskoler, som i Krigens Aar er blevet nedlagt, derimellem nævner Djurslands Højskole. Den er, saa vidt jeg ved, i fuld Virksomhed. Det ærede Medlem siger i sin Tale, at han anser det for en Ulykke, at alle disse Højskoler er blevet nedlagt. Ja, hvis det havde været gode første Klasses Højskoler, kunde der være Grund til at beklage det. Der kan naturligvis have været en enkelt saadan derimellem, men vi havde paa det Omraade, ligesom for Resten mellem de private Mellem- og Realskoler og mellem de private Seminarier, faaet en Del Institutioner ind, som ikke burde være der. Om en hel Række af disse Højskoler maa jeg sige, at jeg anser det for godt, at de gik bort, og at de gode tilbageværende Højskoler saa kan blive saa meget stærkere og faa et øget Elevantal, hvorved de kan komme til at paavirke Befolkningen i den Retning, som ogsaa jeg synes, det er heldigt, at Højskolerne paavirker den i. Det ærede Medlem klagede særlig over, at det faste Beløb paa 2 500 Kr., der ydes til Højskolerne, var for lille, og det ærede Medlem udtalte sin Beklagelse over, at dette Beløb ikke var blevet ændret i 1913, men uden at sige noget om, hvordan det er gaaet i 1919. Da blev det ganske vist heller ikke ændret, men den Ændring, vi i April Maaned i Aar foretog af Højskoleloven, blev foretaget efter en Forhandling med og efter at være gennemset af Bestyrelsen for Foreningen af Højskoler. Denne ønskede netop ikke en Forhøjelse af det faste Tilskud — det fremhævede man ret stærkt —, men derimod ønskede man til det faste Tilskud et Dyrtidstillæg paa 500 Kr., og et saadant har Højskolerne netop ogsaa faaet i Krigstiden; det var særlig gavnligt for de smaa Højskoler. Derimod ønskede man et Tillæg til Pensionskassen samt ret betydelige Tillæg til Eleverne, og dette blev ogsaa gennemført i Overensstemmelse med Højskoleforeningens Ønske. Naar saaledes dette er sket i indeværende Aar, tror jeg ikke, der kan være Tale om at begynde at revidere Loven nu igen.

Jeg vil med Hensyn til disse Højskoler ogsaa gerne oplyse, at vi under hele Krigstiden paa Finansloven har haft en